

Bogár László: Még sincs béke

2014 december 23. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása

Még nincs értékelve

Mérték

Karácsony van, a béke és szeretet ünnepe, de még sincs béke. Bár mindenki, vagyis a többség mindig békét óhajt, az a „másik”, az bezzeg gonosz módon csak a pusztításon töri a fejét, és így, noha mi nagyon és ?szintén szeretnénk, de még sincs béke – ismételgethetjük görcsösen.

Pedig legalább ilyenkor beláthatnánk szelíden, hogy valójában az a „másik” is mi vagyunk.

Mint a népmesékben a sárkányok, táltos paripák, boszorkányok, a szegény emberek és a gonosz vagy éppen bölcs uralkodók, a királykisasszonyok, illetve az ? kezüket és persze a fele királyságot végül is elnyer? legkisebb királyfiig mindenki – mi vagyunk. Meg persze a célba érni képtelen – gyakran „k?bálvánnyá” változó – id?sebb testvérek, vagy a lusta lányok és a gonosz mostohák. Ezek is mi vagyunk, hiszen mindezek a „szerepl?k” valójában az emberi lélek legkülönböz?bb típusait, illetve különböz? néz?pontból észlelt összefüggéseit testesítik meg. A mesékben kialakuló összecsapások, harcok, konfliktusok valójában saját bels? „tájainkon” zajlanak, mindent eldönt? csatáinkat is saját magunkkal vívjuk. A hétköznapi életben velünk összeütköz? ellenfeleinket is mi magunk „teremtjük”, csak többnyire mindez „takarásban” marad önmagunk el?tt is.

Azért takarjuk el önmagunk el?l önmagunkat, mert nem akarunk változni, ilyenkor mi magunk is megdermedünk, amit a mese a k?bálvánnyá váló szerepl?k esetével ír le. Pedig az ?si tanítás szerint, „ha változást akarsz, a változás légy te magad”.

Indulj el a bels? útjaidon, és szállj szembe bátran a benned rejl? negatív energiákkal.

Nézzük csak: az egyik leggyakoribb szerepl? a mesékben a sárkány, aki a bennünk dúló elemi er?ket, ösztönöket hordozó, de mindezeknek többnyire csak a pusztító oldalát megtestesít? figura, míg a táltos paripa ezeknek az elemi erej? végtelen létenergiáknak a szabályozott, „fókuszált” formája, ami éppen ezért a legmagasabb szint? alkotó-épít? energiák megtestesülése, az emberi lét legelmélyültebb szellemi teljesítménye. Valójában ?k, a táltosok az igazi f?szerepl?k, pontosabban ?k testesítik meg a f?h?s legfontosabb képességeit, készségeit. Bölcs tanácsaik nélkül sokszor odaveszne a f?szerepl?, alázattal mégis ?k kérdeznek „minket” arról, hogy mit óhajtanál kicsi gazdám.

A sárkány, a zabolátlan pusztító er?, elrabolja a Napot és a Holdat, illetve a királykisasszonyt, aki a szépet, jót, a kedves n?ies bájt és ?si alkotóer?t testesíti meg. Vagyis velük együtt a világból, az emberi életb?l elt?nik a fény, az éltet? er?, és a h?s feladata ennek a visszaszerzése. Az öreg király többnyire már nem tud harcolni, ? a nem-

cselekv?, de világunkat mégis megtartó bels? bölcsességünket testesíti meg. A „fele királyságát” annak ajánlja fel, aki aktívan cselekedni tud, aki ezzel helyreállíthatja az egyetemes „szeretetenergiák” szabad áramlását. A Nap és/vagy a királykisasszony elrablásával ugyanis a sárkány ezt a szabad áramlást gátolja, vagy állítja meg teljesen. Márpedig minden baj, betegség, sérülés abból ered a földi világban, ha valami útját állja az egyetemes szeretetenergiák szabad áramlásának. És amint azt nap, mint nap megtapasztalhatjuk, valami mindig útját állja! Így aztán nekünk magunknak is kicsi királyfivá, nemes lovaggá, h?ssé kell válnunk, és szembe kell szállnunk a bennünk lakó „sötét anyaggal” és „sötét energiával”.

Hogy minderre képesek lehessünk, szellemileg kell megemelkednünk, és az égig ér? fa éppen ennek az éltet? változásnak a szimbóluma. A mesék legmélyebb erkölcsi törvénye, hogy „jó tett helyébe jót várj”, tehát igyekezz megérteni a világot, amelyben élsz, tiszteld a szakrális rend ?si parancsait, és így majd célba érsz. Tekints mindent ajándéknak, a Teremt? végtelen kegyének, és oszd meg éppen ezért az ajándékként kapott anyagi és szellemi javaidat mindenkivel, aki éppen nem b?velkedik úgy ezekben, mint te most.

Teheted ezt abban a biztos tudatban, hogy példádat látva mások is így tesznek majd, és ezért te sem látsz majd szükséget soha és semmiben. Csak így szabadulhatsz meg az állandó félelem, szorongás, aggodalom vagy éppen az indulat, a harag, a düh negatív pusztító energiáitól, ha másokban bízva van bátorságod az örök „szegény emberként” élni életed. Tehát nem szabad ragaszkodnunk görcsösen azokhoz az anyagi javakhoz, amelyek csak egy kirakatvilág díszletként felvillanó káprázatai. Értékük e javaknak kizárólag akkor, attól, azért és addig van, amíg szellemileg nemes célok hordozói segít?i, eszközei. Egyébként tévutakra viv? kacatok, amelyek „jólét” helyett a teljes pusztulásba vihetik az öntelt és kapzsi „gazdag embert”, vagy öngerjeszt? örvényléseket keltve a világ – és benne önmaga – teljes felszámolása felé hajtják a Kis gömböcöt.

Talán ennyi elég is annak a belátásához, hogy a népmese miért volt, van és lesz minden korokban az ember legf?bb szellemi vezet?je, irányt?je. Rajta keresztül és általa sajátíthatjuk el ugyanis azokat az ?si tudásokat, amelyek minden korokban útbaigazítanak minket. Mert hogy mindig úton voltunk, vagyunk és leszünk, az kikezdhetetlen igazság. Járjuk a teremtés végtelen útjait, és mindig azt az ösvényt kell választanunk, amelyen járva a legtöbbet tanulunk. Leginkább azt, hogy az élet állandó szenvedés, szenvedély és áldozat, pontosabban az is. És ezeket az áldozatokat azért a végtelen gyönyörért hozzuk, hogy szerepl?i, átél?i és alakítói lehetünk a teremtés soha véget nem ér? csodájának. Erre – is – emlékezünk karácsony szent ünnepén!

Bogár László – magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló